

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 8 ՓԵՏՐՈՒԱՐ, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՐՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, ԿՈՒՐ ԻՆՃ ԻՄԱՍՏՐՈՒԹԻՒՆ ՎԲԱՐԻՍ ԽՈՐԻԵԼ ԵՆ ԽՍՍԵԼ ԵՆ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. Ի չար խորհրդոց, Ի բանից եւ Ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՐՄՈՍ 34

ԳՈՂՈՒԹԻԻՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԲԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

Անդադար Տէրը պիտի օրհնաբանեմ.
անոր օրհներգութիւնը շրթներուս վրայ պիտի ըլլայ շարունակ:
Տէրն է միակ պարծանքս.
Ես Տիրոջ դիմեցի, եւ աղօթքիս պատասխանեց,
վիս ազատեց բոլոր վախերէս:
Տիրոջ մօտեցէք, որպէսվի ուրախութեամբ ճառագայթէք,
եւ յուսախաբ չէք ըլլար բնաւ:
Ճաշակեցէք, եւ տեսէք՝ թէ ինչքան քաղցր է Տէրը.
Երանի անոր՝ որ Տիրոջ կ'ապաւինի:
Հպօրագոյն մարդիկն իսկ կարօտութեան
եւ անօթութեան կրնան մատնուիլ,
սակայն Տիրոջ դիմողները բանի մը կարօտ պիտի չմնան:
Եկէք, որդեակներ, մտիկ ըրէք ինձի,
եւ ես ձեզի սորվեցնեմ՝ թէ ինչ է Տիրոջ վախը:
Կ'ուզե՞ս երկար կեանք ունենալ,
կ'ուզես բարօր օրեր տեսնել.
Լեզուդ չարախօսութեան մի ծառայեցներ,
շրթներդ բնաւ թող նենգութիւն չխօսին:
Հեռու մնա չարիքէն, եւ բարիք ըրէ,
խաղաղութիւն կամեցիր եւ վայն հեփապնդէ:
Տիրոջ աչքերը արդարներուն վրայ կը հսկեն,
ականջները միշտ պատրաստ են անոնց աղաչանքը լսելու:

ՇԱՐԱԿԱՆ- ԱՐՈԹՔ

*Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Վմենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:*

*Պահապան ամենայնի Զրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի Ի վերայ իմ Ի փութ եւ Ի գիշերի,
Ի նստիլ Ի տան, Ի գնալ Ի ճանապարհ,
Ի ննջել եւ Ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
Եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ՕՐՈՒՄՆ ՆԻՒԹԸ

ԱՌԱԿԱՑ

ԽՐԱՏ ԵՐԻՏԱՍԱՐԳԻՆ 1:7-19

Ընդհանուր հասարակույթը ընել է երբ, եւ միտք բանին ներկայացնել է երբ, որ այս գիրքին ամբողջ նպատակը, Առակներու ճամբով, ներկայացնել է Իմաստութեան անհրաժեշտութիւնը, եւ այս պարագային իմաստութիւն ըսելով կը հասկնայ Աստուծոյ իմաստութիւնը, եւ Պօղոս Առաքեալի բացատրութեամբ արհիկա նոյնինքն Յիսուս Քրիստոսն է:

Արդէն կ'անցնի աւելի յարակ բացատրելու այդ իմաստութեան ինչութեան:

»Իմաստութեան սկիզբը Տիրոջ վախն է« , աւելի ճիշդ պիտի ըլլար ըսել, »Տիրոջ երկիւղը«: Միշտ այնպիսի փառաբանութիւն եղած է այնպէս հասկնալու այս արտայայտութիւնը, ուր յաճախ նաեւ մենք կ'օգտագործենք երբ կ'ըսենք Աստուծմէ վախցիր, պէտք է Աստուծմէ վախնաս, Աստուծմէ վախցող մարդը: Հերաքրքրական է, սակայն, որ Աստուածաշունչ Մարտանը այնքան գեղեցիկ կը բացատրէ ըսելով, »Սէր ունեցողը վախ չունի, որովհետեւ կատարեալ սէրը ամէն վախ կը փարափէ: Արդարեւ, վախը պարիժի հետ կապ ունի, եւ ով որ կը վախնայ՝ սիրոյ մէջ կատարեալ չէ« Ա Յովհ. 4:18: Իսկ Մաղմոսներուն մէջ կարդացինք. »եւ եւ ձեզի սորվեցնեմ թէ ինչ է Տիրոջ վախը: Կ'ուզե՛ս երկար կեանք ունենալ, կ'ուզես բարօր օրեր տեսնել. լեզուդ չարախօսութեան մի ծառայեցներ, շրթներդ բնաւ թող նենգութիւն չխօսին: Հեռու մնա չարիքէն, եւ բարիք ըրէ, խաղաղութիւն կամեցիր եւ զայն հեղապնդէ«: Գրիգոր Տաթեւացին կը ներկայացնէ երկիւղի փեսակը, ըսելով. »Կայ ծառայական երկիւղ եւ որդիական երկիւղ«: Ծառայական երկիւղը պարիժի իմաստով, մեղքի պարճառով, իսկ որդիական երկիւղը պարկառանքի իմաստով, մեղքէն հեռու մնալու: Իսկ երբ կը կարդանք Քրիստոսի պարմած առակին մէջ ծառաներու մասին, որոնք քանքար սրացան, իսկ անոնցմէ մէկը »վախցաւ ու քանքարը պահեց, թաղեց« այս պարագային վախը անոր հուսահատութեան եւ թուլութեան հետ կապուած է, մինչդեռ բարի երկիւղը արիւթեան եւ յոյսի:

»Լսէ, որդեակ հօրդ խրատը, եւ մի մերժեր մօրդ պարտիւրանը«: Հերաքրքրական է այս արտայայտութիւնը, որ կը վերաբերի ոչ մեր մարմնաւոր ծնողներուն, այլ անկէ անդին, փեսաներու անոր մէջ Հայրը՝ որպէս Հօր Աստուծոյ ներկայութիւնը, որ իբրեւ ծնող մեզ կը ծնի կենդանի յոյսի համար, եւ մեզ կը դաստիարակէ փարբեր կերպերով ու միջոցներով, Աստուածաշունչի ճամբով, իսկ Եկեղեցին որպէս մայր դաստիարակ, ինչպէս պիտի ըսէ Պօղոս Առաքեալ. »Վերին Երուսաղէմը, որ մեր բոլորի մայրն է« Գաղթ. 4:26: Ուստի պարահական չէ, որ Վարդանանք այսպէս արտայայտուեցան ըսելով. »Քանի հայր գիրքնք գՍուրբ Աւետարանն, եւ մայր գՍուրբ Եկեղեցին«:

»Որովհետեւ անոնք քու գլխուդ շնորհքի պսակ են, ու քու պարանեցիդ մանեակներ«: Այո, Հօր Աստուծոյ պարտիւրանները եւ Եկեղեցւոյ ուսուցումները մեր գլխուն պսակ են, թագ են, այլ խօսքով Քրիստոսի հետ թագակից ըլլալու վիճակը: Ինչպէս դարձեալ պիտի ըսէ Պօղոս Առաքեալ »Այո, ժառանգորդներն ենք Աստուծոյ եւ ժառանգակից՝ Քրիստոսի. եւ իր չարչարանքներուն մասնակից կ'ըլլանք՝ որպէսզի իր փառքին եւս մասնակից ըլլանք« Հռոմ 8:17: Իսկ Եսայի մարգարէն պիտի ըսէ. »Ընդունեցէք վայելչութեան թագը Տիրոջ ձեռքէն« Ես 62:3: Իսկ »պարանոցիդ ուսկիտ մանեակ պիտի ըլլայ« արտայայտութիւնը այն կեանքի յոյսն է, որ անապական է, ինչպէս ոսկի ինք անապական է, որով եկեղեցին իր ուսուցումներով կը փոխանցէ մեզի:

Ահա այս խրատականը փալէ երբ, կ'անցնի այն բաժնին, որտեղ պիտի զգուշացնէ մեղաւորներէն, որոնք լեցուն են ազահութեամբ, եւ ան որ ազահութեամբ բռնուած է անոր ուրիշ բան չսպասուիր եթէ ոչ միայն մահ: Անոնք կը մտածեն ինչպէս սպաննեն, ինչպէս իրենց փունները լեցնեն աւարով, յափշտակուած ինչքերով: Կը զգուշացնէ անոնց հետ ճամբայ մի երթար, այլ խօսքով անոնց հետ բարեկամութիւն մի ըներ, անոնց ապրելակերպը մի ընդօրինակեր, որովհետեւ անոնք դէպի չարութիւն կը վազեն, այլ խօսքով չարիք պիտի գործեն: Անոր համար ալ յիմարները իմաստութիւնը ու կրթութիւնը կ'անարգեն, չեն ուզեր լսել ու խրատուիլ, որովհետեւ իրենց մտքերուն, սրտերուն մէջ չարիք կայ ու չարութիւն կը մտածեն: